

складання звітності, але до дати закінчення аудиторської перевірки. Звіт і висновок передаються замовникові.

Список використаних джерел:

1. Гордієнко Н.І., Харламова О.В., Мізік Ю.І., Конопліна О.О. Аудит: методика та організація. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків, 2016. 319 с.
2. Дорош Н.І. Аудит : методологія і організація : монографія / Н.І. Дорош. – К. : Т-во «Знання», КОО, 2001. – 402 с.
3. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг. Ч. 1: Пер. з англ. / Наук. ред. Н. І. Гаєвська. – К. : Міжнародна федерація бухгалтерів; Аудиторська палата України, 2013. – С. 271.
4. Алфімова Г. І. Сухарева Л. О. Формалізація розробки стратегії аудиту. URL: http://www.rusnauka.com/1_NIO_2014/Economics/7_155726.doc.htm
5. Макеєва О. Стратегічне планування в аудиті. Аудитор України. 2014.№12(229). URL: <http://www.apcenter.com/ua/strategicheskoeplanirovanie-v-audite-elena-makeeva-dlya-zhurnalauditor-ukrainy-2/>
6. Мета, завдання та об'єкти аудиту фінансової звітності. URL:[https://moodle.znu.edu.ua/pluginfile.php/366945/mod_resource/content/0/7.pdf].
7. Ільченко О.О., Кузуб М.В. Якість аудиторських послуг: проблеми та перспективи. Бухгалтерський облік, аналіз та аудит: проблеми теорії, методології, організації. 2016. № 2. С. 42–49. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/boaa_2016_1_12.
8. Немченко В.В., Редько О.Ю., Редько К.О., Кононенко В.,А., Іванченкова Л.В., Скляр Л.Б., Ткачук Г.О., Хомутенко А.В., Хомутенко В.П. Аудит (Навчальний підручник), Київ, 2011, - 536 с.

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ТОВАРНИХ ОПЕРАЦІЙ

Кузуб М. В., ст. викладач, Вдовиченко К. О., бакалавр, Державний торговельно-економічний університет, Київ, Україна

На підприємствах торгівлі основними господарськими процесами є придбання товарів, їх зберігання, рух та подальша реалізація, ці процеси й є товарними операціями. Облік товарних операцій на підприємствах роздрібною торгівлі забезпечує збір та систематизацію інформації про товарні залишки на початок і кінець звітного періоду, їх надходження та витрачання.

Ведення торговельної діяльності регламентується Порядком провадження торговельної діяльності та правилами торговельного обслуговування на ринку споживчих товарів від 15.06.2006 р. № 833, відповідно до якого торговельна діяльність провадиться суб'єктами господарювання у сфері роздрібною та оптовою торгівлі, а також ресторанного господарства [1]. Враховуючи те, що торгівля має свої особливості, це стосується й організації та ведення обліку. Облікова політика – це певна сукупність методів, принципів та процедур, які підприємство використовує для формування і подання звітності. Облікова політика, прийнята підприємством роздрібною торгівлі, підлягає належному оформленню відповідним розпорядчим документом, яким, як правило, є наказ. До основного недоліку наказів про облікову політику підприємства можна

віднести те, що опис принципів, методів і процедур подається суцільним текстом із пронумерованими позиціями, що ускладнює його опрацювання.

Наказ починається з преамбули, де спочатку робляться посилання на нормативно-правову базу, котра дає право вибору форм і методів обліку. Найчастіше підприємства обмежуються посиланням лише на Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» та Положення (стандарти) бухгалтерського обліку, однак міжнародні стандарти, на жаль, залишаються поза увагою, у той час як сучасні умови розвитку вітчизняної економіки вимагають уніфікованого підходу до ведення обліку, особливо це стосується підприємств, які зобов'язані формувати фінансову звітність за міжнародними стандартами або в процесі своєї діяльності здійснюють операції експорту або імпорту. В обліковій політиці обов'язково зазначаються методи оцінки вибуття запасів, в роздрібній торгівлі, як правило, обирається метод за цінами продажу, оскільки його можуть застосовувати підприємства, що мають значну і змінну номенклатуру товарів із приблизно однаковим рівнем торговельної націнки. Собівартість реалізованих товарів визначається як різниця між продажною (роздрібною) вартістю реалізованих товарів і сумою торговельної націнки на реалізовані товари. Сума торговельної націнки на товари визначається як добуток продажною (роздрібною) вартості реалізованих товарів і середнього відсотка торговельної націнки [2]. З огляду на вищезазначене, можна відмітити, що наказ про облікову політику доцільно формувати з двох частин або розділів: 1) організаційно-технічні питання, які стосуватимуться загальних положень організації обліку на підприємстві, нормативного підґрунтя наказу, форми організації бухгалтерського обліку, відповідальності за належну організацію, ведення обліку, за зберігання документації, недопущення несанкціонованого доступу до облікової інформації, порядку та строків проведення інвентаризацій, форми обліку; 2) безпосередньо методика обліку.

Як відомо, головними нормативними документами, якими керуються бухгалтери українських підприємств, є Національні Положення (стандарти) бухгалтерського обліку (НП(С)БО). Стосовно запасів торговельних підприємств використовується НП(С)БО «Запаси», крім того, при визнанні доходу від реалізації основним документом виступає НП(С)БО «Дохід». У зарубіжній практиці, згідно з МСБО 18 «Дохід», дохід від продажу товарів має визнаватися в разі задоволення всіх наведених далі умов: а) суб'єкт господарювання передав покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на товар; б) за суб'єктом господарювання не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка, як правило, пов'язана з володінням, ані ефективний контроль проданих товарів; в) суму доходу можна достовірно оцінити; г) імовірно, що до суб'єкта господарювання надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією; ґ) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити [3].

Якість товарів є необхідною умовою діяльності підприємства на всіх життєвих циклах товарів. Основне завдання виробляючих, посередницьких і торгуючих організацій – доведення до споживача товарів належного рівня

якості, створеного на стадіях проектування (моделювання та конструювання) і безпосереднього виготовлення. Рішення її залежить від організації та ефективності контролю якості, як у ході операції виробничого циклу, так і у сфері торгівлі [3]. Постановою Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань оцінки майна» від 07.12.2011 р. № 1253 суттєво змінено Порядок визначення розміру збитків від розкрадання, знищення, нестачі (псування) матеріальних цінностей, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 22.01.1996 р. № 116 [4]. Передусім це стосується вилучення значної кількості положень щодо самостійного розрахунку підприємством розмірів таких збитків. Із дня затвердження нового Порядку розмір збитків, завданих суб'єкту господарювання, якщо у його майні немає державної частки та якщо він не користується майном, що перебуває у державній чи комунальній власності, визначається шляхом проведення незалежної оцінки відповідно до Національних стандартів оцінки. У випадку завдання майнової шкоди державі, територіальній громаді чи суб'єкту господарювання з державною (комунальною) часткою в статутному (складеному) капіталі, розмір збитків визначається відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження методики оцінки майна» від 10.12.2003 р. № 1891.

Важливим чинником, що впливає на функціонування кожного підприємства, установи чи організації є документообіг. Ефективність прийнятих рішень керівними особами на будь-якому підприємстві знаходиться у прямій залежності від якості організованого документообороту. Саме тому для отримання своєчасної інформації необхідно організувати таку систему збору, обробки та передачі документів, яка б забезпечила прискорення документообігу [6].

Основним документом, який регламентує питання вартісної оцінки товарів і порядок проведення їх оцінки, є П(С)БО «Запаси». Запаси слід відображати за чистою вартістю реалізації, якщо на дату балансу їх ціна знизилась або вони зіпсовані, застаріли, або іншим чином втратили первісно очікувану економічну вигоду. Чиста вартість реалізації запасів визначається за кожною одиницею запасів вирахуванням із очікуваної ціни продажу очікуваних витрат на збут [2]. Для проведення переоцінки товарів підприємству доцільно створити комісію для проведення переоцінок, проводити постійний моніторинг вартості товарів, затвердити періодичність проведення переоцінок, у наказі про облікову політику прописати відображення в обліку результатів переоцінок. Основним результатом переоцінки товарів є їх оцінка, яка проводиться за даними інвентаризації та оформлюється відповідним обліковим документом.

Список використаних джерел:

1. Порядок провадження торговельної діяльності та правил торговельного обслуговування на ринку споживчих товарів від 15.06.2006 р. № 833. – URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/833-2006-%D0%BF#Text>

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» від 20.10.1999 р. № 246 - URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99>.

3. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 18 (МСБО 18) «Дохід». – URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_025.

4. Байдакова Л.І. Особливості управління якістю товарів у торгівлі / Л. І. Байдакова, І.М. Байдакова. –URL: file:///C:/Users/AL/Downloads/Tvis_2014_7_5.pdf.

5. Кузуб МВ, Синюк АВ. Проблеми регулювання бухгалтерського обліку в сучасних умовах. URL: https://scholar.google.com/citations?view_op=view_citation&hl=uk&user=qeRxSQwAAAAJ&cstart=20&pagesize=80&citation_for_view=qeRxSQwAAAAJ:ISLTfruPkqC

6. Радченко Д. В., Кузуб М. В. Документація як складовий елемент методу бухгалтерського обліку. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2018. – с. 218–221. URL: <https://eprints.kname.edu.ua/53582/1/%D0%86%D0%B2%D0%BE-%D0%B0%D0%B7%D1%82%D1%83%D1%84-%D0%B5%D0%B1%D0%B4%D1%80%D1%81%D0%B3-%D0%BC%D0%BF2018-218-221.pdf>

7.Павлик С., Кузуб М. Облік запасів в умовах воєнного стану. Матеріали конференцій МНЛ, (7 жовтня 2022 р., м. Біла Церква), 34– 36. URL: <https://archive.liga.science/index.php/conferenceproceedings/article/view/122>

РОЛЬ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ У ПРИЙНЯТТІ СТРАТЕГІЧНИХ РІШЕНЬ

Кузуб М. В., ст. викладач, Карпенко О. О., бакалавр, Державний торговельно-економічний університет, Київ, Україна

Бухгалтерський облік є невід'ємною частиною кожної компанії і відіграє важливу роль у прийнятті стратегічних рішень. У даних тезах буде розглянуто, як він впливає на процес прийняття стратегічних рішень у компаніях і як він приносить їм користь.

Бухгалтерський облік надає цінну інформацію про фінансовий стан та результати діяльності компанії. Ця інформація є основою для прийняття стратегічних рішень, таких як розширення бізнесу, інвестиції та скорочення витрат. Це допомагає оцінити ефективність поточних стратегій і визначити напрямок майбутніх дій. [1, ст. 266]

Основними функціями бухгалтерського обліку в процесі прийняття стратегічних рішень є :

1. Підготовка фінансової звітності: Ця функція бухгалтерського обліку має важливе значення для процесу прийняття стратегічних рішень на підприємстві. Підготовка фінансової звітності включає підготовку балансів, звітів про прибутки та збитки та звітів про рух грошових коштів. Ці звіти надають об'єктивну інформацію про фінансовий стан підприємства на певний момент часу та результати його фінансової діяльності.

Важливість цієї функції полягає в тому, щоб дати можливість керівництву та інвесторам зрозуміти фінансовий стан компанії. Ці звіти можуть показати фінансові проблеми або успіхи, виявити тенденції та спрогнозувати майбутні показники. Іншими словами, фінансова звітність створює важливий контекст для прийняття стратегічних рішень. Керівництво може використовувати ці звіти для оцінки фінансових ризиків і можливостей та визначення стабільності